

ZDRAVICA

Sve što raste htelo bi da raste ...
Neka raste i treba da raste!
Sve što cveta htelo bi da cveta ...
Neka cveta i treba da cveta!

Neka gleda sve što ima oko,
svako krilo neka leti visoko!
Leteti, leteti, lepo je leteti!
Živeti, živeti, lepo je živeti!

Sve što leti, htelo bi da leti ...
Neka leti, i treba da leti!
Sve što peva, htelo bi da peva ...
Neka peva, i treba da peva!

Neka skače sve što ima nogu,
neka trče svi koji to mogu!
Skakati, skakati, lepo je skakati!
Živeti, živeti, lepo je živeti!

Sve što trči, htelo bi da trči ...
Neka trči i treba da trči!
Sve što kljuca htelo bi da kljuca ...
Neka kljuca i treba da kljuca!

Neka peva sve što ima glas,
niko lepše, vedrije od nas.
Pevati, pevati, lepo je pevati!
Živeti, živeti, lepo je živeti!

ŽIVELI!

NAJBOLJA MAMA

Najbolja mama na svetu?
Moja mama!
Najbolja mama na svetu?
Moja mama!
Odakle nam oči, oči?
Rodila ih majka!
Odakle nam uši, uši?
Rodila ih majka!
Odakle nam ruke, ruke?
Rodila ih majka!
Sve na svetu rodila je majka!

Leti pesma oko sveta,
lepša nego bajka;
nema cveta ni deteta
dok ne rodi majka!
U životu ja sam srela
mnoge dobre žene
al' je samo jedna htela
da rodi baš mene!
Dobra mama,
lepa mama,
samo jedna
naša mama!
Blago vama,
blago nama,
blago svima
sa mamama!

MALI ŽIVOT

Dok neko pije
- ja PIJUCKAM

Dok neko grize
- ja samo GRICKAM.

Dok neko glođe
- ja samo GLOCKAM.

Dok neko bode
- ja samo BOCKAM.

Dok neko peva
- ja PEVUCKAM.

Dok neko drema
- ja DREMUCKAM.

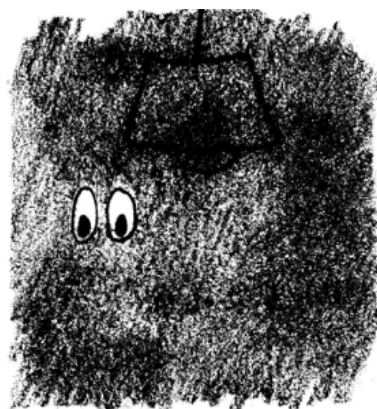
Dok neko radi
- ja RADUCKAM...

I tako malo, sitno ŽIVUCKAM.

KAD JE BIO MRAK'

Kad je bio mrak,
kad je bio mrak,
pojurla mačka miša
čak, čak, čak.

Pojurla mačka miša

čak, čak, čak,
- a da l ga je progutala,
il ga nije progutala,
to ni ona nije znala
- jer je bio mrak,
jer je bio mrak ...

TUŽNA PESMA

Živela jedna gospođa Klara
čudna i stara, vrlo stara ...
I nije imala ni mamu, ni tetu,
nikoga, nikog na svetu.

Gospođa Klara je šest mačaka čuvala
na jastucima od žute svile.
Mašne im je krojila, mleko kuvala
pa su site i srećne bile -
belih mačaka šest.

A kad je umrla gospođa Klara,
čudna i stara, vrlo stara,
- jastuke od žute svile niko nije prao,
na doručak niko nije zvao,
a loviti miševе niko nije znao.

Tužne su, tužne i gladne bile,
zaspale su na jastucima od žute svile
i nikada se,
ah, nikad se više nisu probudile -
belih mačaka šest.
Umiljati odgovori na ozbiljna školska pitanja
Da znam, zaista, zašto vam ne bih rekao?
Niko od mene ne bi bio srećniji da znam...
ali ne znam.
Mogao bih vam skrpiti nekakav odgovor,
ali ne verujem da ćete biti zadovoljni.
Ne vidim zbog čega bi bilo važno
- šta ja mislim o tome.
Ja o tom pitanju nemam izgrađen stav.
Još se kolebam.
Ja znam, ali sigurno ne toliko
koliko vama treba.
Ne bih hteo da vas razočaram.
Vi to ne zaslužujete.

LJUTA JULKA

Bio petak, dugi dan,
dobro jutro, pa dobar dan, pa dobro veče...

I niko ne dođe u Julkin stan
da vidi šta to kuva i šta peče.

Julka preturi igračke
naopačke,
skoči u krevet naglavačke
i zaspala,
ljuta na mačke, na tačke
i, uopšte, na svakakve ačke.

DA LI MI VERUJETE

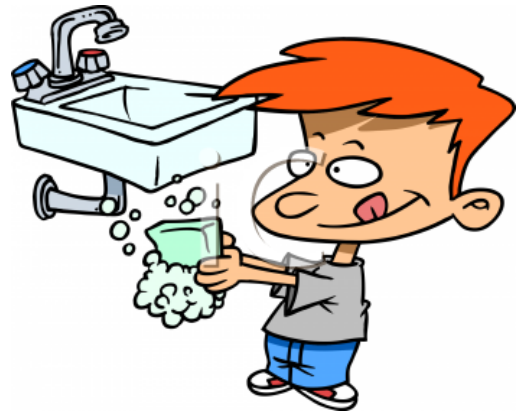
Umivao se jedan dečak
svakoga dana bez prestanka,
pa su mu usi rasle, porasle,
pa mu je koža postala tanka.
- Da li mi verujete?

Majka je stalno vikala "dosta"
al' on je hteo, on je hteo...
Umivao se svakog dana
pa se odjednom razboleo.
- Da li mi verujete?

Dosao jedan lekar strog
pa kaze:
- Tako mi prsluka mog,
voda je kriva,
- zabranjujem mu da se umiva!
- Da li mi verujete?

JESENJA PESMA

Sve je pošlo naopačke
za vrapce i mačke,
kad je jesen okačila
svoje žute značke,
kad je vetar zapevao
novembarske tačke...
Pažnja! Pažnja!
Velika jesenja kupoprodaja!
Prodajemo suncobrane
- kupujemo kišobrane!
Prodajemo staro lišće
- kupujemo pahuljice!
Prodajemo trotinete
- kupujemo sanke!
Kupujemo šubare
- prodajemo mašne!

Prodaćemo sokne
- kupićemo rukavice.
Prodaćemo sejalice
- kupićemo grejalice.
Prodaćemo sladoled
- popićemo čaj.

Jer:

Sve je pošlo strmoglavce
za ptice i cveće,
kad je sunce odustalo
na krov da nam sleće.
Kao da je žuto, ljuto,
kao da nas neće!

POUKA

Htela je da vidi šta je dole,
nagla se preko stola i – pala.
Ko?
Jedna viljuška radoznala.

CAR JOVAN

Velika stvar, značajna stvar
Jova je, deco, postao car!

Imao je brkove do ušiju
i bradu do pojasa;
imao je hiljadu belih konja
i hiljadu brzih pasa.

Imao je još bezbroj dvoraca u zlatu
i još više prostranih imanja;
imao je, deco, milion vojnika
i sto zlatnih odlikovanja.

Imao je hiljadu sluga
i sedamdeset samo poslastičara...
Svi su oni svlačili i oblačili,
čuvali i hranili
Njegovo Veličanstvo Cara.

I on je tako vladao
ko zna koliko vekova i godina,
najeo se kolača i sladoleda
i napio se limunada i malina.
I jednog dana, kad Nj. V. Car,
od čokolade i limunade
nije mogao ni ići ni leći,

probudio se gladan i sanjiv
u svom krevetu pored peći.

KAD SEDAM VESELIH DEČAKA

Kad sedam veselih dečaka
ugazi u sedam prolećnih bara
- izađe sedam pijanih čizmara.

Kad sedam pijanih čizmara
prošeta kroz sedam pekara
- izađe sedam belih mlinara.

Kad sedam belih mlinara
uđe kod sedam poslastičara
- izađe sedam brkatih kaplara.

Kad sedam brkatih kaplara
po sedam tavana protumara
- izađe sedam crnih odžačara.

Kad sedam crnih odžačara
umije sedam strpljivih baka
- gle! zeva sedam sanjivih dečak
Kad sedam veselih dečaka - Dusko Radovic

STRAŠAN LAV

Bio jednom jedan lav.
Kakav lav?
Strašan lav,
narogušen i ljut lav,
strašno, strašno!
Ne pitajte šta je jeo,
taj je jeo šta je hteo -
tramvaj ceo
i oblaka jedan deo,
strašno, strašno!
Išao je na tri noge,
gledao na tri oka,
slušao je na tri uva ...
Strašno, strašno!
Zubi oštri, pogled zao,
ona za milost nije znao.
Strašno, strašno!
Dok ga Brane jednog dana
nije gumom izbrisao.
Strašno, strašno!

PLAVI ZEC

Tri sam zemlje prelazio,
i tri gore pregazio,
i tri mora preplovio -
dok ga nisam ulovio.

Plavog zeca,
čudnog zeca,
jedinog na svetu!

Ovaj zec
zna da svira,
ovaj zec
zna da plete,
ovaj zec
ručak kuva,
ovaj zec
kuću mete.

Ovaj zec
plesti ume,
ovaj zec
žeti ume,
ovaj zec
šiti, piti,
i francuski govoriti
- sve razume!

Plavi zec,
čudni zec,
jedini na svetu!
Ja ga htjedoh vama dati
da vas mije,
da vam šije,
da vam kroji,
da vam broji,
da vam plete,
da vam mete,
da vam kuva,
da vas čuva,
da vam peva,
slike šara
i francuski razgovara.

Plavi zec,
čudni zec,
jedini na svetu!

Stavih zeca u torbak
pa požurim svojoj kući.
Al' kad bismo ispred kuće
stade zečić da šapuće:

- Pusti me, lovče,
hrabri lovče,
da očešljam kosu,

da umijem lice,
da isečem nokte,
da ispravim stas,
da udesim glas.
Nek' vide deca
plavog zeca,
čudnog zeca,
jedinog na svetu!
Pustih zeca iz torbaka
al' se zec ne očešlja,
al' se zec ne umi,
nit' iseče nokte,
nit' ispravi stas,
nit' dotera glas.
Već pobeže, oj nesrećo,
na kraj sveta, oj nevoljo!
Plavi zec,
čudni zec,
jedini na svetu!

ZAMISLITE

Zamislite, deco, jedno veliko more
i na tom moru jednu veliku lađu,
i na toj lađi okrugle prozore
i na jednom prozoru - princezu Nađu.

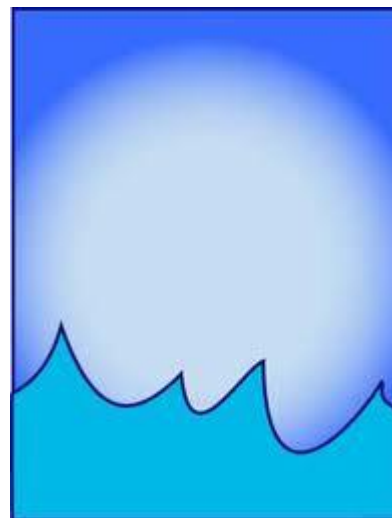
Zamislite, onda, to isto veliko more
i na tom moru istu veliku lađu
i na lađi iste okrugle prozore
i na drugom prozoru - razbojnika Kađu.

Zamislite onda - bura ide,
vetrova fijuk, i talasi -
- i jedan talas princezu skide
i poče mladi život da gasi.

Strahom i bolom obuzet,
pojavi se otac princezin
i reče:
- Onaj biće mi zet,
ko spase mladi život njezin!

Zamislite sada - puna lađa,
sve oficiri, prinčevi, generali ...
I svi ćute ... svi drhte ...
Samo Kađa skoči - i more ga zali!

Kađa izvali strašnu psovku
na račun vetra, na adresu života,

na ime mora;
Izbeže smrti mišolovku
i spase princezu iz valova.

Zamislite onda,
otac taj - kralj sigurno,
a car - verovatno,
podiže Kađu u zagrljaj
i poljubi ga nonšalantno.

"Ovo je kćer moja,
a žena vaša,
princeza mila, Nađa."

"A ja sam, s dopuštenjem,
izvinite na smetnji - razbojnik Kađa!"

Umiri se more ...
Zataji vetar ...
Stade lađa ...

Puni straha,
puni strepnje,
prepuni jeze,
svi gledahu u pravcu princeze.

"Dragi Kađa", reče bleđa princeza,
"Ja sam vaša Nađa!"

...
Izvinite, tata,
na ovom svetu, svašta se događa."

KROKODOKODIL

I oni su imali jednog sina – Krokodokodila. I taj Krokodokodil ništa nije hteo da sluša i bio je vrlo nevaljao.

I njegov otac Krokodil naljuti se jednog dana na Krokodokodila i odvede ga u šumu da ga pojedu neke druge životinje.

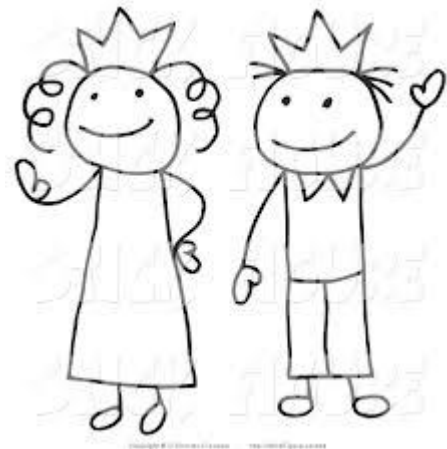
I on ga je tako vezao za jedno drvo i ostavio da ga pojedu.

I tako je, jednoga dana, mali Krokodokodil ostao sam u šumi kod tog jednog drveta.

I čekao je da ga neko pojede. Zato što nije bio dobar.

I, jednoga dana, dođe kod tog drveta, jedan miš i Krokodokodil kaže tom mišu:

– Pojedi me, pojedi me! Ja nisam bio dobar!

A miš se uplaši tog krokodokodilskog glasa i pobegne pod jedan list.

A Krokodokodil mu ponovo reče:

– Pojedi me, pojedi me!

A miš kaže ispod onog lista:

– Ne mogu da te pojedem.

– A zašto ne možeš da me pojedeš?

– Zato što ne mogu... jedan put sam u jednoj šupi jeo jednog krokodila, ali to nije bio pravi krokodil, pa sam se ubo na jednu žicu.

I miš ode.

A onda dođe u tu šumu, drugoga dana, jedna zmija. A mali Krokodokodil kaže zmiji:

– Pojedi me! Nisam bio dobar i sad me pojedi!

A zmija se uplaši tog krokodokodilskog glasa i pobegne čak na drvo.

A Krokodokodil joj ponovo kaže:

– Zmijo, pojedi me!

A zmija kaže sa grane:

– Neću da te pojedem!

I zmija ode.

I onda, trećeg dana, dođe kod tog drveta jedan mrav i popne se Krokodokodilu na jednu nogu. Jer je mislio da je to zemlja. A Krokodokodil kaže:

– Mrave, pojedi me! Nisam bio dobar i sada neko treba da me pojede.

A mrav kaže:

– Gladan sam i hoću da te pojedem, samo mi kaži – gde si?

A Krokodokodil kaže:

– Tu sam, ispod tebe. Ti stojiš na mojoj nozi.

A mrav kaže:

– Dobro, onda ću te pojesti od noge.

A Krokodokodil kaže:

– Hvala ti, pojedi me celog. Kad nisam bio dobar...

I tako je mrav jeo Krokodokodila ceo dan, a kada je bilo večer, Krokodokodil pita mrava:

– Mrave, jesi li me pojeo?

– Nisam, sad ću.

A kad je prošla noć i još jedan dan, Krokodokodil pita mrava:

– Mrave, jesi li me pojeo?

A mravu dosadno da jede tolikog Krokodokodila pa kaže:

– Jesam, pojeo sam te, sada možeš da ideš kući!

I Krokodokodil onda ode svojoj kući. I kaže da ga je mrav pojeo i da će sada stalno biti dobar.

I bio je dobar i više ga niko nije pojeo.

Bili su, deca, jednom jedan muž Krokodil i njegova žena Krokodilka.